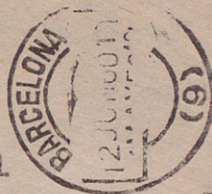

LAS CARTAS PARA MADRID

Y BARCELONA DEBEN LLEVAR

SIEMPRE EL Nº DEL DISTRITO POSTAL

IVO BOHIGAS
Unión, 16
SALT (Perona)

para
usted

su porvenir

está en

juego

P. C. C. P.

Londres, 204

BARCELONA-11

1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

esta en
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

CATALA :

La llengua catalana és el nostre patrimoni col·lectiu, la vella herència que ens ha pervingut a través dels segles, plena de prestigi històric i dolça d'intimitats cordials. Gràcies a la nostra llengua existim com a poble. Ella ens caracteritza i ens uneix. Som catalans perquè parlem català.

Tots estimem la nostra llengua, però el nostre amor és sovint massa passiu. Potser no ens hem adonat prou bé dels perills que ara l'envolten.

Més de vint anys sense escoles catalanes ; més de vint anys de premsa, ràdio i cinema totalment en castellà ; més de vint anys d'una immigració forastera, seguida i a grans masses, escampada arreu de la nostra terra... Bé caldrà, doncs, que defensem la nostra llengua catalana allà on és més amenaçada, en la seva base popular.

Ens cal emprendre la tasca "pro alfabetització catalana", i reeixir-hi, en els tres sectors on és més necessària: els infants en edat escolar ; els adolescents i els joves que han passat per l'escola en els darrers vint anys, i els forasters immigrants a qui Catalunya obre generosament els braços.

Cal el concurs de tots. Que tots els catalans en edat de seny compreguin quina vergonya tan gran és per a ells de no saber llegir i escriure la llengua pròpia, i així s'afanyin a aprendre'n sols o a cercar qui els n'ensenyi. No n'hi ha prou amb què els pares i mares de família parlin català amb els fills : cal també que els ensenyin i els avesin a llegir-lo i a escriure'l. Cal que tots aquells que puguin facin a la nostra llengua l'almoïna d'una estona per a esmerçar-la - en el clos domèstic o en la vida social - a l'apostolat d'aquest ensenyament.

En fi, com que és urgent d'editar o reeditar sil·labaris, manuals, llibres de lectura per a infants i de lectura popular, etc., etc., cal que tothom, en la mesura possible, hi contribueixi econòmicament.

Potser el català no perilla, per ara i tant, com a llengua de cultura superior ; però, Catalunya no és ni pot ésser un poble de mandarins. La llengua perilla d'envilir-se en l'ampla base de la seva massa social. Cada moment té els seus perills i cada hora els seus afanys.

Res tan urgent avui per a la conservació de la nostra llengua, ànima i signe de Catalunya, com l'obra de Cultura Catalana Popular.

Que ningú per negligència nostra no ignori de llegir i d'escriure català.

Treballar per la nostra llengua és obligació nostra i no és tasca de ningú més.

Catalans siguem-hi tots.

PATRONAT DE CULTURA CATALANA POPULAR (P. C. C. P.)

Delegacions a Anglaterra, Argentina, Bèlgica, Brasil, Colòmbia, Cuba, Estats Units,
França, Itàlia, Mèxic, Perú, Suïssa, Uruguai, Veneçuela i Xile.